

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΟ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ

(Ψυχοσάββατον)

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων,
Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, πατέρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Ἦχος πλ' β' Γα ρ

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ι α A λλη η λϑ

ι α ρ

Στίχ. α'. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε· (Ψαλμ. ξδ' 5)

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ι α A λλη η λϑ

ι α ρ

Στίχ. β'. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσονται, (Ψαλμ. κδ' 13)

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ι α A λλη η λϑ

ι α ρ

Στίχ. γ'. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. (Ψαλμ. ρλδ' 13)

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ι α A λλη η λϑ

ι α ρ

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος π̣δ̣ Γα ρ

Ο βα θει σο φι ας φι λαν θρω πως πα αν τα οι κο
νο μων και το συμ φε ρον πα σιν α πο νε μων μο νε Δη
μι ρο γε α να παυσον Κυ ρι ε τας ψυ χας τω ων δα
λω ων σε εν σοι γαρ την ελ πι δα Α νε θεν το το
ποι η τη και πλαστη και Θε ε ω η η μων

Δόξα. Τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ.

Ε ν σοι γαρ την ελ πι δα Α νε θεν το το ποι η
τη και πλαστη και Θε ε ω η η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Σ ε και τει χος και λι με να ε χο μεν και πρε σβυ
ευ προ σδε κτον προς ον ε τε κες Θε ον Θε ο το ο κε
α νυμ φευτε των πι στων η σω τη ρι α α α α

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Εἶτα ἡ συνήθης στιχολογία, Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου. Ἐν δὲ ταῖς συναπταῖς πάσαις τῆς στιχολογίας καὶ τοῦ κανόνος, μνημονεύονται πάντες οἱ προαπελθόντες πατέρες καὶ ἀδελφοὶ ἡμῶν.]

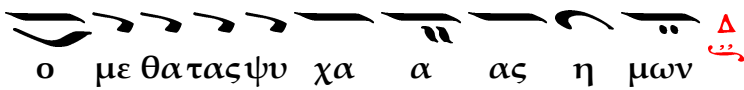
Εἰς τὴν ἀ΄ Στιχολογίαν λέγομεν
Καθίσματα Μαρτυρικὰ τοῦ Ἦχου.

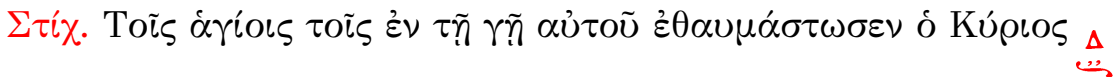
Ἦχος Δι-Ϡ

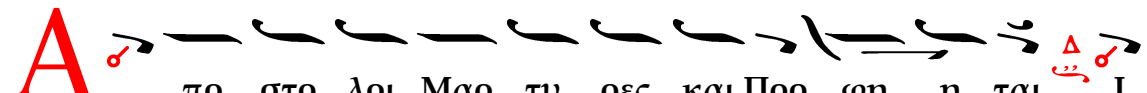
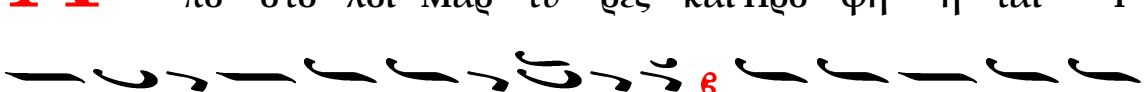
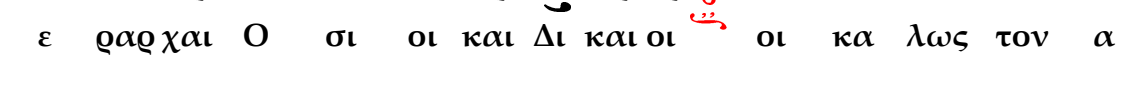

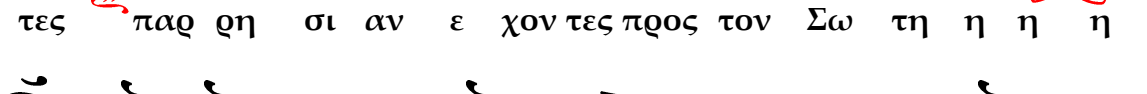
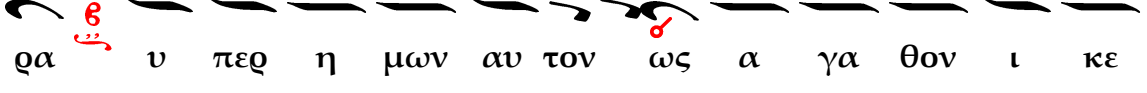

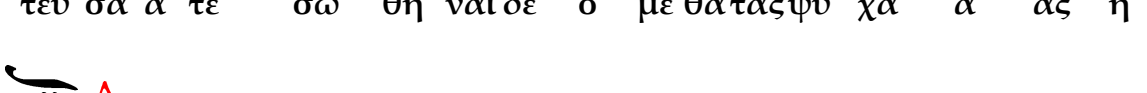

Ο φαι δρυ νας τῆς Α γι ῆς σῆ υ περ χρου σον και
δο ξα σας τῆς Ο σι ῆς σῆ ως α γαθος υπ αυ των
δυ σω πῆ με νος Χρι στε ο Θε ος την ζω ην η
μων ει ρη νευ σον ως φι λα αν θρωπος και την ευ
χην κα τευ θυ νον ως θυ μι α μα ο μο νος εν Α
γι οις α να παυ ο ο ο με νος

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

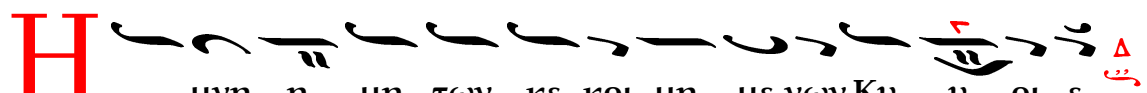
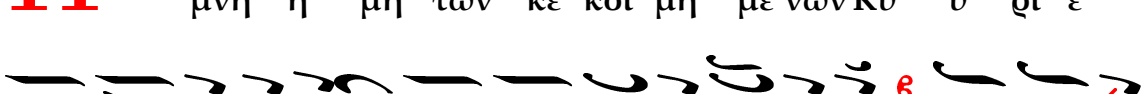
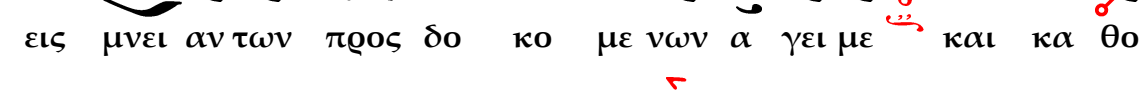
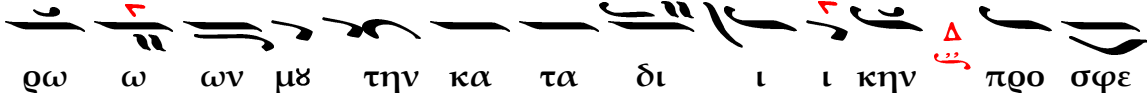

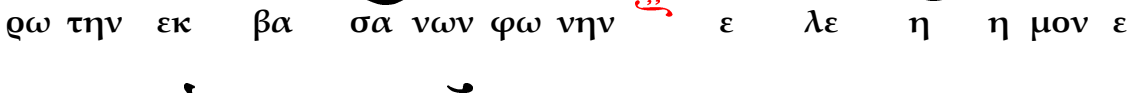

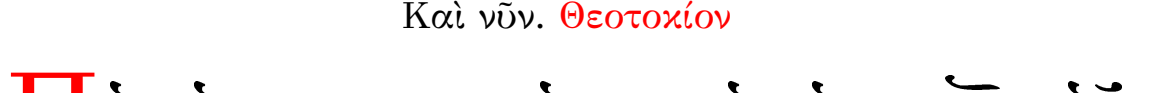
Α θλο φο ροι Κυ ρι ῆ μα κα ρι α η γη
η πι αν θει σα τοις αι μα σιν υ μων και α γι αι
Αι σκη ναι Αι δε ξα με ναι τα πνευ μα τα υ μων εν στα
δι ω γαρ τον εχ θρον ε θρι αμ βε ευ σα τε και
Χρι στον με τα παρ ρη σι ας ε κη ρυ ξα τε αυ τον
ως α γα θον ι κε τε ευ σα τε σω θη ναι δε

ο μεταψαλμα α ας η μων

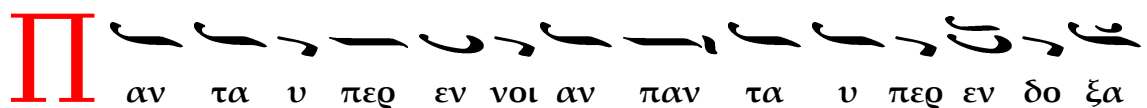
Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος

Aποστολοι Μαρτυρες και Προφηηται
εραρχαι Οσι οι και Δικαιοι
γω να τε λεεσαντες
και την πιστιν τη τηησαν
τες
παρησιαν εχοντες προς τον Σωτηηηη
ρα
υπερημων αυτον ως αγαθον ικε
τευσαατε
σωθηναι δε ο μεταψαλμα α ας η
μων

Δόξα. *Νεκρώσιμον.*

Hμνηημητων κεκοιμημενων Κυυριε
εις μνηαντων προς δοκομενων αγειμε
και καθο
ρωων μη την καταδιικην
προσφε
ρωτην εκ βασανων φωνην
ελεηημονε
λεησοονμε

Καὶ νῦν. *Θεοτοκίον*

Παντα υπερεννοιαν παντα υπερενδοξα

τα σα Θε ο το κε μυ στη ρι α τη α γνει α εσφρα
 γι σμε ε νη και παρ θε νι α φυλατ το με ε νη
 Μητηρ ε γνω σθησ α ψευ δης Θε ον τε κου σα α λη
 θι νον αυ τον ι κε τευ ε σω θη ναι τας ψυ χας η
 μω ω ων

[Εἶτα τὸν Ἄμωμον, εἰς στάσεις β', καὶ μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς μετὰ τὴν ἀ' στάσιν· εἰς δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῆς β' τὰ Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια. Εἶτα Συναπτή, καὶ μνημονεύει πάλιν. Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν.]

ΝΕΚΡΩΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

Ἦχος π̄ ᾱ Κε ρ

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
 και ω μα τα σθ
Των α γι ων ο χο ρος ευ ρε πη γη ην της ζω
 ης και αι θυ ραν πα ρα δει σθ ευ ρω κα γω την ο δον
 δι α της με τα νοι οι ας το α πο λω λος προ βα τον
 ε γω ει μι α να κα λε σαι με Σωτηρ και σω ω
 σο ον με

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

καὶ ὠματὰς^{u q}

Οὐ τὸν ἀμνον τὸ θεῦ κήρυξαντες καὶ σφραγι

ασθεντες ὡς περ ἀρνες^{u q} καὶ πρὸς ζωὴν τὴν ἀγήρω α

γι οὐ καὶ ἀϊδιὸν μετὰ τεθεντες^{u q} τὸν ἐκ τε

νωσ μαρτυρες αὐτῆς σαθε^{u q} ὁ φλημάτων λυσιν ἡμιν

δώρη σααθε^{u q}

Εὐλογητός εἰ Κύριε διδάξον μετὰ δι

καὶ ὠματὰς^{u q}

Οὐ τὴν ὁδὸν τὴν στενὴν βαδίσαντες τεθλιμμε

νήν πάντες οἱ ἐν βίω^{u q} οἱ τὸν Σταυρὸν ὡς ζυγὸν α

ράμενοι καὶ ἐμοὶ ἀκόλῃσθσαντες ἐν πίστει^{u q} δευτε

απολαυετε ἀητοιμασαὺ μιν βραβεῖα^{u q} καὶ

στεφητὰ ἄρα ἀνιῖα^{u q}

Εὐλογητός εἰ Κύριε διδάξον μετὰ δι

καὶ ὠματὰς^{u q}

Εἰκὼν εἰμι τῆς ἀρρητῆς δοξῆς σὺ εἰ καιστιγματὰ

φε ρωπταισμων ^{u q} οι κτει ρησον το σον πλασμα Δε σπο τα
και κα θα ρισον ση ευ σπλαγχνι α ^{u q} και την πο θει νην
πα τρι ι δα πα ρα σχομοι ^{u q} πα ρα δει σθ πα λιν ποι
ων πο λι τη ην με ^{u q}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ ^{u q}

Ο πα λαι μεν εκ μη ον των πλα σας με και ει κο νι
σθ θει α τι μη σας ^{u q} πα ρα βα σει εν το λης δε πα λιν
με ε πι στρε φασεις γην εξ ης ε ληφ θην ^{u q} εις το καθ ο
μοι ω σιν ε πα να γα γε ^{u q} το αρ χαι ον καλ λος α να
μορ φω ω σα α σθαι ^{u q}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ ^{u q}

Α να πα υσον ο Θε ος τς δσ λς σθ και κα τα
τα ξον αυ τς εν πα ρα δει σω ^{u q} ο πσ χο ροι των α γι ων
Κυ ρι ε και οι δι και οι εκ λα α μ ψ σιν ως φω στη

ρε^υς τες κε κοι μη με νες δελτες σε α να παυσον^υ πα

ρο ρων αυ των παντα τα εγ κλη η μα α τα^υ

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω^υ και Α γι ω Πνευ μα

τι^υ

Τ ο τρι λαμ πες της μι ας Θε ο τη τος ευ σε βως

υ μνη σω μεν βο ωντες^υ Α γι ος ει ο Πα τηρ ο α ναρ

χος ο συ να ναρχος Υι ος και το θει ον Πνευ μα^υ φω

τι σον η μας πι στει σοι λα τρευ οντας^υ και τδ αι ω

νι δ πυρος ε ξα αρ πα α σον^υ

Κ αι νυ υν και α ει και εις τες αι ω νας των

αι ω νων α μην^υ

Χ αι αι ρε σε μνη η Θε ον σαρκι τε κδ σα εις παν

των σω τη ρι α^υ δι ης γενοσ των αν θρω πων ευ ρα

το την σω τη ρι ι αν^υ δι α σε ευ ροι μεν πα ρα δει

σον^υ Θε ο το ο κε αγνη ευ λο γη με νη^υ

Α λλη λδ ι α Α λλη λδ ι α^υ Α λλη λδ

ἰ α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^u (δισ) ₉

Τὸ τρίτον

A λλη λ8 ἰ α A λλη λ8 ἰ α ^{v'} ₂₂ A λλη

λ8 8 ἰ ἰ α δο ο ξα σοι ο Θε ^χ ο ο ο ο ο ος ^u ₉

* * *

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Εἶτα ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τῆς εἰκόνης τοῦ δεσπότου Χριστοῦ, κάτωθι τῆς ὁποίας εὐρίσκονται τὰ ὑπὲρ τῶν ἀποικομένων κόλλυβα, ἐκφωνεῖ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων ὡς ἑξῆς·

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίου μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν, [καὶ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ...] ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτῶν ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός· Παράσχου, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἄπαξ)

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχήν·

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταργήσας καὶ τὸν διάβολον καταπατήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, μοναχῶν καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἴκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων,

γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν ἐν τόπῳ χλοερῶ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ' αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἁμαρτήσει· σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια· ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν, Κάθισμα.

Ἦχος π̄ ᾱ Κε ρ

Α να παυ σον Σω τηρ η μων με τα Δι και αι
 ων τς δς λς σς και τς τς κα τα σκη νω σον εν
 ταις αυ λαις σς κα θως γε γρα πται πα ρο ρων ως α γα
 θος τα πλη μμε λη μα τα αυ των τα ε κς σι α
 και τα α κς σι α και παν τα τα εν α γνοι οι α
 και γνω ω σιν φι λα αν θρωω πε

Δόξα.

και παν τα τα εν α γνοι οι α και γνω ω σιν φι
 λα αν θρωω πε

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο εκ Παρ θε νς α να τει λας τω κο σμω Χρι στε

ο Θεός υἱός φωτός διὰ τῆς ἀναδείξεως
 ελεησον ημάς

* * *

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμὸν, χύμα·

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

[Τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς, μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς στί, καὶ] ὁ παρῶν τοῦ τριωδίου εἰς ἡ', οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς ἐν τοῖς Τριαδικοῖς καὶ Θεοτοκίοις Τροπαρίοις· Τοῦ ἀναξίου Θεοδώρου.

ᾠδὴ α'. ᾠχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Ἄσμα ἀναπέμφωμεν λαοί, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ ἀπαλλάξαντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ δουλείας, ὡδὴν ἐπινίκιον ἄδοντες καὶ βοῶντες· Ἄσωμέν σοι, τῷ μόνῳ Δεσπότη.

Τροπάρια.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Πάντες δυσωπήσωμεν Χριστόν, τελοῦντες μνήμην σήμερον, τῶν ἀπ' αἰῶνος νεκρῶν, ἵνα τοῦ αἰωνίου πυρὸς αὐτοὺς ῥύσῃται, πίστει κεκοιμημένους, καὶ ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Βάθει τῶν κριμάτων σου Χριστέ, πανσόφως σὺ προώρισας, ἐκάστου τέλος ζωῆς, τὸν ὄρον καὶ τὸν τρόπον· διὸ οὓς ἐκάλυψε τάφος, ἐν πάσῃ χώρᾳ, ἐν τῇ κρίσει, σῶσον Πανοικτίρμον.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσονται.

Ὅρους τῆς ζωῆς ἡμῶν ὁ δούς· διὸ τοὺς ἀφυπνώσαντας ἐκ τῆς τοῦ βίου νυκτός, ἡμέρας ἀνεσπέρου, υἱοὺς δεῖξον, Κύριε, Ἱερεῖς ὀρθοδόξους, Βασιλεῖς τε, καὶ πάντα λαόν σου.

Στίχ. Ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Οὓς περ κατεκάλυψεν ὑγρά, καὶ πόλεμος ἐθέρισε, σεισμός δὲ οὓς συνέσχε, καὶ ἔκτειναν φονῶντες, καὶ πῦρ οὓς ἐτέφρωσε, τῶν πιστῶν Ἐλεῆμον, ἐν μερίδι, τάξον τῶν Δικαίων.

Στίχ. Ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Πάντα παρορῶν τὰ τῆς σαρκός, ὀφλήματα Σωτῆρ ἡμῶν ἐν πάσῃ ἡλικίᾳ, παντὸς γένους ἀνθρώπων, πρὸ τοῦ κριτηρίου σου, στήσον ἀκατακρίτους, σοὶ τῷ Κτίστη, ἀπολογουμένους.

Δόξα.

Τρία μιᾶς φύσεως ὕμνῳ, πρόσωπα ἀθυπόστατα, ἀγέννητον Πατέρα, Υἱὸν τὸν γεννηθέντα, καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἀναρχον βασιλείαν, ἐξουσίαν, Θεότητα μίαν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὅντως σὺ ἐφάνης οὐρανός, ἐπὶ τῆς γῆς μειζότερος, τοῦ ἀνωτάτου πόλου, ἀνύμφευτε Παρθένε· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν, Ἥλιος ἐν τῷ κόσμῳ, ὁ δεσπότης, τῆς δικαιοσύνης.

ᾠδὴ β'. Ὁ εἰρμός.

Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἶμι ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ πρὸ τῶν αἰώνων γεννηθεὶς ἐκ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐκ τῆς Παρθένου ἐπ' ἐσχάτων, πλὴν ἀνδρὸς κυηθεὶς, καὶ λύσας τὴν ἀμαρτίαν, τοῦ προπάτορος Ἀδάμ, ὡς φιλόανθρωπος. (δίς)

Τροπάρια.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἶμι ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ δικαία κρίσει, πῆξας ὄρους τῆς ζωῆς, ὁ εἰς ἀφθαρσίαν, ἐκ φθορᾶς προσλαβόμενος, πάντας τοὺς κοιμηθέντας, ἐπ' ἐλπίδι αἰωνίου ἀναστάσεως.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Ὁ ἐκ τῶν τεσσάρων, περάτων Κύριε, προσλαβόμενος, τοὺς πιστῶς θανέντας, ἐν θαλάσῃ, ἢ ἐν γῆ, ἢ ἐν ποταμοῖς, πηγαῖς ἢ λίμναις, ἢ φρέασι, βορά, θηρσί γενομένους, πετεινοῖς καὶ ἔρπετοῖς, πάντας ἀνάπαυσον.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀλισθήσονται.

Σοῦ ἐν τῇ παλάμῃ, τὰ πάντα Κύριε προδιέκρινας, τοὺς διαλυθέντας, εἰς στοιχείων τετρακτύν, ἐν τῇ παρουσίᾳ σου, συμπῆξας ἀνάστησον, πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνώσει, συγχωρῶν αὐτοῖς ὀφλήματα.

Στίχ. Ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

ᾠ τῆς φοβερᾶς σου, δευτέρας Κύριε ἐπελεύσεως! ὅτι ὡς ἐν εἶδει ἀστραπῆς, ἐπὶ τῆς γῆς ἡκων ἀναστήσεις, πᾶν τὸ πλάσμα σου κρίνεσθαι· τοὺς πίστει σοι, τότε βιώσαντας, ὑπαντῶντάς σοι, συνεῖναι καταξίωσον.

Δόξα.

Ὑπερτελεστάτη Μονάς, ὑπέρθεε, Τρισυπόστατε, ἀγέννητε Πάτερ, καὶ Υἱὲ μονογενές, Πνεῦμα ἐκ Πατρὸς ἐκπορευθέν, δι' Υἱοῦ δὲ φανέν, οὐσία μία καὶ φύσις, κυριότης βασιλεία, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀρρήτον τὸ θαῦμα, τῆς σῆς κυήσεως Μητροπάρθενε· πῶς γὰρ καὶ λοχεύεις, καὶ ἀγνεύεις ἐν ταύτῳ; πῶς παιδοτοκεῖς, καὶ ἀγνοεῖς πείραν ὅλως ἀνδρός; ὡς οἶδεν ὁ ὑπὲρ φύσιν ἐκ σοῦ καινοπρεπῶς, Λόγος Θεοῦ γεννηθεὶς.

ᾠδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

Ὁ στερεώσας ἐν τῇ χειρί σου, Λόγε Θεοῦ τοὺς οὐρανοὺς ἐν τῷ φωτισμῷ, τῆς σῆς ἀληθοῦς ἐπιγνώσεως, στερέωσον καὶ ἡμῶν, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων τὰς καρδίας.

Τροπάρια.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Τοὺς διανύσαντας τὸν τοῦ βίου, δρόμον ἐν δόξῃ εὐσεβεῖ, τῆς

δικαιοσύνης ἀναδύσασθαι στέφανον, ἀξίωσον ὁ Θεός, τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν ἀπολαῦσαι.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Τοὺς αἰφνιδίως ἀναρπασθέντας, καταφλεχθέντας ἀστραπαῖς, καὶ ἐναποφύξαντας ἐκ κρούου, καὶ πάσης πληγῆς, ἀνάπαυσον ὁ Θεός, ὅτε τὰ πάντα ἐν πυρὶ δοκιμάσης.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀλισθήσονται.

Τὴν ἀειτάραχον τοὺς τοῦ βίου, θάλασσαν πλεύσαντας Χριστέ, ἐν τῷ τῆς ἀφθάρτου σου, ζωῆς καταξίωσον, λιμένι καταδραμεῖν, τοὺς ὀρθοδόξῳ ζωῇ κυβερνηθέντας.

Στίχ. Ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Οὓς πᾶσα φύσις τῶν ἐναλίων, καὶ πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ, ἔλαβε κατάβρωμα Χριστέ, τοῖς σοῖς κρίμασιν, ἀνάστησον ὁ Θεός, ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ μετὰ δόξης.

Δόξα.

Νοητικῶς τὴν θείαν Μονάδα, ὡς τρία Πρόσωπα ἀπλῶς, ἅμα τῷ τεμεῖν ἐπισυνάπτω τὰ ἄτομα· ὡς τάχος γὰρ ἀστραπῆς τρισσολαμποῦσα, ὁρᾶται εἰς Ἐνάδα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἄκατανόητόν σου τὸ θαῦμα· πλὴν γὰρ ἀνδρὸς κυοφορεῖς, καὶ τὴν παρθενίαν σου Ἄγνη φρουρεῖς τίκτουσα· διὸ Ἀγγέλων πληθύς, καὶ βροτῶν γένος, ὑμνεῖ σε εἰς αἰῶνας.

Καὶ πάλιν ὁ εἰρμός.

Ἦχος π̃ α̃ Νη ς

Ο στε ρε ω σασεν τη χει ρι σθ Λο ο γε
θε ς τς ς ρα νς εν τω φω τι σμω της σης α λη
θς ε πι γνω σε ως στε ρε ω σον και η μων των ε πι
σοι οι πε ποι θε των τας καρ δι ι α α α ας

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Καθίσματα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ὁ δι' ἡμᾶς ὑπομείνας Σταυρὸν καὶ θάνατον, καὶ νεκρώσας τὸν

Ἄδην, καὶ συνεγείρας νεκρούς, τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν, Σῶτερ ἀνάπαυσον, ὡς φιλόανθρωπος Θεός, καὶ τῇ φρικτῇ καὶ φοβερᾷ, ἐλεύσει σου Ζωοδότα, ὡς ἔχων πλῆθος ἐλέους, τῆς Βασιλείας σου ἀξίωσον.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ταχεῖάν σου σκέπην, καὶ τὴν βοήθειαν, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον, ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ τὰ κύματα Ἄγνη καταπραΰνον, τῶν ματαίων λογισμῶν, καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχὴν, ἀνάστησον Θεοτόκε· οἶδα γὰρ οἶδα Παρθένε, ὅτι ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλεσαι.

* * *

Ῥοδὴ στί. Ὁ εἰρμός.

Ῥηχος πλ. δ' Νη ρ

Σ υ νε χο με νον δε ξαι με φι λαν θρω πε εκ πται
σμα των πολ λων προς πι πτον τα τοις οι κτι ρ μοις σθ
τον Προ φη την Κυ ρι ε και σω σον με ε ε

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

KONTAKION, OIKOS, SYNAGARION

Κοντάκιον. Ῥηχος πλ. δ'.

Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, * ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Ὁ Οἶκος.

Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον· οἱ βροτοὶ οὖν ἐκ γῆς διεπλάσθημεν, καὶ εἰς γῆν τὴν αὐτὴν πορευόμεθα, καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με καὶ εἰπὼν μοι· Ὅτι γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύση· ὅπου πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα, ἐπιτάφιον θρῆνον ποιοῦντες ὠδὴν τό, * Ἀλληλουΐα.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου.

Τῇ ΙΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Λέοντος, πάπα Ῥώμης.

Στίχ. Ψυχὴν ὁ θεῖος ἐξερεύγεται Λέων,

Καὶ δαιμόνων φάλαγξιν ἐμβάλλει φόβον.

Ὅγδοάτη δεκάτη τε Λέων ἠρεῦξάτο θυμόν.

Οὗτος ὁ θαυμάσιος Πατὴρ ἡμῶν Λέων, διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν αὐτοῦ σωφροσύνην καὶ καθαρότητα, καὶ τὸ τοῦ βίου εἰλικρινές, Πρόεδρος τῆς

πρεσβυτέρας Ῥώμης παρὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος προχειρίζεται. Ὅς, βίον θεάρεστον καὶ ἀκίβδηλον ἐπιδειξάμενος, καὶ τὸ ὑπ' αὐτὸν ποιμνιον ὀσίως ποιμάνας, ἔτι καὶ τὰς τῶν αἰρετικῶν βλασφημίας ἠφάνισε τέλεον, κατὰ τὸν καιρὸν ἐκείνον τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς τετάρτης Συνόδου τῶν ἑξακοσίων τριάκοντα Πατέρων, ἐν Χαλκηδόνι συγκροτηθείσης, καὶ πολλὰ περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἐκτεθειμένης, καὶ τῶν μίαν ἐνέργειαν καὶ θέλησιν ἐπὶ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν φληναφούντων αἰρετικῶν ἀνατρεπούσης τὰ δόγματα.

Ἔτι δὲ τῶν θεοστυγῶν ἐκείνων μαχομένων τῇ ἀληθείᾳ, καὶ ἀνασκευάζειν πειρωμένων τὰ τῶν θείων Πατέρων θεόπνευστα δόγματα, ὁ μακάριος οὗτος, ἰκεσία τῆς Συνόδου πάσης ἐπικαμφθεὶς, καὶ ἐν πολλαῖς ἡμέραις νηστεία καὶ ἀγρυπνία καὶ προσευχῇ συντόνω πρὸς Κύριον χρησάμενος, καὶ παρὰ τοῦ ζωοποιοῦ Πνεύματος ἐμπνευσθεὶς, ἐγγράφως περὶ τῶν τηρικαῦτα ζητούντων ἐξέθετο, διπλῆν ἐνέργειαν καὶ δύο θελήματα ἐπὶ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν διαρρήδη ἀνακηρύξας, καὶ ταῦτα δι' ἐπιστολῆς ἐκπέμψας εἰς τὴν Σύνοδον. Ἦνπερ ἡ πληθὺς τῶν Ὀσίων Πατέρων δεξαμένη, καὶ ταύτην ὀρθοδοξίας στήλην ἠγησαμένη, καὶ ὡς ἀπὸ στόματος Θεοῦ τὴν γραφὴν ἐξενεχθῆναι πιστεύσασα, καὶ ταύτη οἷον ἐπαναπαυσαμένη, θαρσαλεώτερον κατὰ τοῦ στίφους ἀντέστη τῶν αἰρετικῶν, καὶ τούτων τὰς πολυπλόκους μηχανὰς ἐτρώσατο· καὶ ἐπὶ τούτοις ὁ ἱερώτατος διελύετο σύλλογος. Ὁ δὲ θεσπέσιος Λέων, ἔτι διαρκέσας τῷ βίῳ, καὶ ὡς φωστῆρ ταῖς ἀρεταῖς διαλάμπας, ἐν βαθεῖ γῆρα πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Λέοντος καὶ Παρηγορίου, ἀθλησάντων ἐν Πατάροις τῆς Λυκίας.

Στίχ. Παρηγόριος σάρκα δούς εἰς αἰκίας,

Ἔχει παρηγόρημα τὰ στέφη μέγα.

Ἐλκων ἄνωθεν ἰσχὺν ἐκ Θεοῦ Λέων,

Ἐλξεις βιαίας ὡς λέων ἐκαρτέρει.

Τούτων, ὁ μὲν μακάριος Παρηγόριος, πολλαῖς τιμωριῶν ιδέαις τὸν τῆς ἀφθαρσίας στέφανον ἐκομίσατο, καὶ ἐν Χριστῷ ἐτελειώθη. Ὁ δὲ ἀοίδιμος Λέων, μόνος ἀπολειφθεὶς, καὶ τὸν χωρισμὸν τοῦ Μάρτυρος ἐννοῶν, ἔστενε καὶ ἀπωλοφύρετο, ὡς μὴ τῶν αὐτῶν τετυχηκῶς στεφάνων, κοινῆς αὐτοῖς προκειμένης τῆς ὁδοῦ. Ὅθεν ἐξελθὼν ἐπὶ τὸν τόπον, ἐν ᾧ ἐρῶμιμνον ἦν τὸ τοῦ Μάρτυρος Παρηγορίου σῶμα, τὴν καρδίαν ἐφλέχθη, τούτῳ ἐπιδακρύσας. Εἶτα ἐκεῖθεν ἐκκλίνας, ἔρχεται ἐν ᾧ ἡ πανήγυρις ἐτελεῖτο τῶν Εἰδωλολατρῶν.

Οὗτος δὲ ἀσκητικὸν βίον μετελθὼν, πολὺς ἦν τὸν ζῆλον. Καὶ ἰδὼν τοὺς λύχνους καὶ τοὺς κηροάπτας διακαιομένους, ταῖς χερσὶ συνέτριψε καὶ κατεπάτησεν. Ἐκ τούτου κρατηθεὶς, τῷ τῆς πόλεως Ἐπιτρόπῳ παρέστη. Καὶ ἐρωτηθεὶς, καὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν ἀληθινὸν κηρύξας, μαστίζεται βουνεύρις ὡμοῖς σφοδρῶς καὶ ἀμέτρως. Ὁ δὲ ταῖς βασάνοις, ὡς ἄλλου πάσχοντος, ἐνεκαρτέρει. Εἶτα, παραδοθεὶς τοῖς δημίοις, ἔλκεται τυπτόμενος, καὶ συρόμενος ἐπὶ τινος χειμάρρου ὑψηλοῦ καὶ κρημνώδους. Συγχωρηθεὶς δὲ τὴν εὐχὴν αὐτοῦ τελέσαι, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο. Εὐθὺς δὲ οἱ δῆμιοι, λαβόμενοι τοῦ τιμίου αὐτοῦ λειψάνου, ἄνωθεν ἀφέντες κατὰ τῆς φάραγγος ἠκόντισαν, καὶ οὕτως ἐτελειώθη αὐτοῦ ἡ μαρτυρία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀγαπητοῦ, ἐπισκόπου Σινάου, τοῦ ὁμολογητοῦ καὶ θαυματουργοῦ.

Στίχ. Ὅν ἠγάπησας, Ἀγαπητέ, Δεσπότην,

Οὗτος καλεῖ σε πρὸς τόπους, οὓς ἠγάπας.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, ἐκ Καππαδοκίας ἔλκων τὸ γένος, καὶ Χριστιανῶν γονέων υἱός. Ἐτι δὲ νέαν ἄγων τὴν ἡλικίαν, ἔν τινι τῶν ἐκεῖσε μοναστηρίων, πλῆθος ἔχοντι, περὶ τοὺς χιλίους ἀσκητάς, εἰσέρχεται. Ἐξ ὧν τὰ κάλλιστα συλλεξάμενος, ἐργάτης δόκιμος τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου, νηστεία καὶ ἀγρυπνία, καὶ τῇ λοιπῇ ἐγκρατεία σχολάζων, κατέστη. Ὅθεν καὶ παρὰ πάντων ἠγαπᾶτο, καὶ ἐθαυμάζετο· φλοιοῖς γὰρ θερμίων μόνοις ἐχρῆτο· καὶ σποδόν, ἀντὶ ἄρτον, ἐφ' ὅλας ὀγδοήκοντα ἡμέρας ἐσθίων διήρκεσε· καὶ τοῦ ὕπνου δὲ περιεγένετο, καὶ εὐχρηστος ἐν ταῖς διακονίαις τῆς Μονῆς καὶ τῶν ἀδελφῶν ἐξεγένετο. Ἀπαντας ὡς δεσπότης ὠνόμαζε καὶ ἐκέκτητο. Δράκοντα ἐθανάτωσε, καὶ παρθένον τινὰ νόσῳ δαπανωμένην ἰάσατο.

Περὶ τούτου μαθὼν ὁ Λικίνιος, ὅτι περ ἰσχυρός ἐστι σῶματι, στρατιωτικοῖς αὐτὸν καταλόγοις καὶ μὴ βουλόμενον συναριθμεῖ ὁ κατάρατος. Ὁ δέ, οὐδὲ οὕτω κατημέλει τῶν ἀσκητικῶν ἀγώνων, ἀλλὰ καὶ τὰ τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ἀπένεμε, καὶ νόσους χαλεπὰς καὶ ἀνιάτους διὰ μόνης ἐπιφανείας ἐθεράπευεν, οὐκ ἀνθρώπων μόνον, ἀλλὰ καὶ ἵππων, καὶ βοῶν, καὶ παντοίων ἀλόγων θεραπέων ἀρρώσθηματα.

Κατὰ δὲ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον, Βικτωρίου καὶ Δωροθέου, Θεοδούλου τε καὶ Ἀγρίππα, τῶν καλλινίκων Μαρτύρων, καὶ ἐτέρων πλειόνων ὑπὲρ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως αἰκίζομένων σφοδρῶς, κοινωνὸς αὐτοῖς ἠρετίσατο γενέσθαι καὶ ὁ μακάριος. Ἐκεῖνων δὲ ἐν Χριστῷ τελειωθέντων διὰ τοῦ ξίφους, οὗτος διεσώθη, δόρατι πληγείς, τάχα εἰς πολλῶν σωτηρίαν περισωθείς. Εἶτα τοῦ Λικινίου ἐκ ποδῶν γενομένου, καὶ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν ὅλην ὑπεζωσμένου, τοιοῦτόν τι γίνεται.

Παῖς γὰρ εὐχρηστος αὐτῷ, δαίμονι ληφθεὶς ἀκαθάρτῳ, τὸν Ἅγιον ἐπεκαλεῖτο· ὃν ὁ Βασιλεὺς πρὸς ἑαυτὸν ἠγάγετο· καὶ εὐξαμένου, αὐτίκα τὴν ἴασιν ἔλαβεν. Αἰτεῖ δὲ χάριν, οὐδεμίαν ἄλλην, ἢ τὴν στρατείαν καταλιπεῖν, καὶ τὴν φίλην ἡσυχίαν ἀσπάσασθαι. Διὸ καὶ τὸν Βασιλέα πρὸς τοῦτο ἐπινεύοντα ἔσχεν.

Μετὰ δὲ τὸ ὑποστρέψαι αὐτὸν οἴκοι, μετακαλεσάμενος αὐτὸν ὁ τῆς πόλεως Σινάου Ἀρχιερεὺς, καὶ μὴ βουλόμενον Ἱερέα χειροτονεῖ. Καὶ μετ' οὐ πολὺ, τὸν βίον ἀπολιπόντος ἐκεῖνου, ὁ μέγας οὗτος, ψήφῳ Θεοῦ καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ. Ἀρχιερεὺς Σινάου ἀναδείκνυται. Καὶ αὐτίκα παντοίων θαυμάτων αὐτουργὸς γίνεται, καὶ προφητικοῦ χαρίσματος ἀξιοῦται, ὧν εἰς ἀπόδειξιν ἐναργῆ, προφητειῶν τινῶν ἐπιμνησθῆναι τοῦ Ἁγίου καὶ μεγαλουργιῶν προσήκει.

Γυνὴ γάρ τις περὶ αὐτοῦ ἀκούσασα, καὶ εὐλογηθῆναι παρ' αὐτοῦ γλιχομένη, παρεγένετο. Ἐπεὶ δὲ εἰς ὄψιν αὐτῷ κατέστη, ἅπαντα τὰ πραχθέντα αὐτῇ παιδιόθεν ἐξείπεν ὁ Ἅγιος, καὶ νουθητήσας ἀπέστειλεν οἰκοδομηθεῖσαν. Καὶ Διάκονον δὲ τινὰ πρὸς τὴν τῆς Θράκης Ἡράκλειαν, πρὸς αὐτὸν παραγενόμενον εὐλογίας χάριν, παρθένον διαφθεῖραι διήλεγξε. Καὶ Δαμιανοῦ, τοῦ ὀσιωτάτου Ἐπισκόπου Σιλανδέων, χωρία τινὰ ὁ παραρρέων ποταμὸς ἐν τῷ χειμῶνι ὀγκούμενος ἠφάνιζεν· ὃν εἰς ἑτέραν κοίτην καὶ ὁδὸν εὐχῇ μόνῃ κατήνεγκε. Καὶ ἕτερα πολλὰ εἰργάσατο θαύματα, ὧν τὸν ἀριθμὸν

περὶ τὰ ἑκατὸν καὶ πλείονα, ὡς ἢ κατ' αὐτὸν ἱστορία δηλοῖ. Οὕτως οὖν καλῶς καὶ θεοφιλῶς πολιτευσάμενος, καὶ ἀφῆ χειρὸς, καὶ σκιᾶ σώματος, καὶ λόγῳ μόνῳ ἀνιάτα νοσήματα θεραπεύσας, καὶ πλήρης ἡμερῶν γενόμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἀγρίππα, Βικτωρίνου, Δωροθέου καὶ Θεοδούλου, ξίφει τελειωθέντων.

Στίχ. Ξίφει ἡ τετρὰς Μαρτύρων θεοφόρων,
Χορῶ μετέστη Ἁγίων χριστοφόρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Πουπλίου, ξίφει τελειωθέντος.

Στίχ. Πᾶν, Πιούπλιος εἶπεν, ἠλπίζον πάθος,
Μόνον δὲ τμηθεῖς, οὐ πέπονθα ζημίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Λαζάρου τοῦ μοναχοῦ, τοῦ ἐκ Συρίας μὲν ὀρμωμένου καὶ ἐν Ἰταλία ἐνασκησαμένου καὶ εὐαρεστήσαντος.

Στίχ. Κόσμου τὰ τερπνὰ ὦ Λάζαρε ἀφῆκας,
Ὅθεν ἐν Ἑδὲμ τρυφᾶς τῇ ἐλευθέρᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου καὶ ὁμολογητοῦ Κολμάνου (Colmán), ἐπισκόπου Λινδισφάρνης (Lindisfarne) τῆς Νορθουμβρίας ἐν Ἀγγλία. (†676)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Κοσμᾶ, κτίτορος καὶ ἡγουμένου τῆς μονῆς Κοιμήσεως Θεοτόκου ἐν Γιαχρόμ τοῦ Βλαδιμίρ. (†1492)

Στίχ. Ἄρετῶν Κοσμᾶς ἀναδειχθεῖς οἰκία,
Οἶκον ἱερὸν ἀφιεροῖ Παρθένῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου ε', Καθολικοῦ τῆς Γεωργίας. (†1591)

Στίχ. Τέλειος φανεῖς Νικόλαος καθ' ὅλα,
Ὡς Καθολικὸς ἔθυνε Γεωργίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νέου ἱερομάρτυρος Ἀλεξάνδρου Μεντβέντσκι. (†1932)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων νεομαρτύρων τῶν ἐν Πετροπόλει τελειωθέντων κατὰ τὴν «ἁγίαν νύκτα». (†1932)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, σύναξις τῶν ἐν φυλακαῖς τελειωθέντων ἁγίων νεομαρτύρων καὶ ὁμολογητῶν, Βαλερίου, Ἰωάννου, Δανιήλ, Ἰλαρίωνος καὶ ἑτέρων πολλῶν, κατεδαφισάντων ἀθέων τυράννων τὸ κράτος. (κ' αἰ.)

Εἶτα τὸ παρόν, ἐκ τοῦ Τριωδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνησάντων πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κοιμηθέντων εὐσεβῶς, ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου, οἱ θειότατοι Πατέρες ἐθέσπισαν.

Στίχ. Ἀμνημόνησον πταισμάτων νεκροῖς, Λόγε,
Τὰ χρηστὰ νεκρὰ σπλάγχνα σου μὴ δεικνύων.

Τὰς τῶν προαναπαυσαμένων ψυχὰς κατὰταξον, Δέσποτα Χριστέ, ἐν ταῖς τῶν Δικαίων σου σκηναῖς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ὁ μόνος ἀθάνατος. Ἀμήν.

* * *

ᾠδὴ ἡ'. Ὁ εἰρμός.

ᾠχος πλὴν Νη

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες

Δ
αυ τον εις τας αι ω νας

Τον εν Ορει α γι ω δο ξα σθε εν τα και εν

Βα τω πυ ρι το της Α ει παρθε νσ τω Μω υ ση

μυ στη ρι ον γνω ρι σαντα α Κυ ρι ον υ μνει τε και

υ περ υ ψα σ τε εις παν τας τας αι ω ω να α α

ας

* * *

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ ᾠδὴ τῆς Θεοτοκοῦ

ᾠχος πλὴν Νη ς

1 Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α

φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

2 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τ ἡν τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδια
φθορως Θεον Λοογον τεκουσαν την οντως Θεο
τοκον σεεμεγαλυνοομεν

3 Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

Τ ἡν τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδια
φθορως Θεον Λοογον τεκουσαν την οντως Θεο
τοκον σεεμεγαλυνοομεν

4 Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Τ ἡν τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδια
φθορως Θεον Λοογον τεκουσαν την οντως Θεο
τοκον σεεμεγαλυνοομεν

5 Καθείλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

T ἡν τιμιωτεραντων Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδια
φθορας Θεον Λοογον τεκουσαν την οντως Θεο
τοκον σεεμεγαλυνοομεν

6 Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παῖδός Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

T ἡν τιμιωτεραντων Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδια
φθορας Θεον Λοογον τεκουσαν την οντως Θεο
τοκον σεεμεγαλυνοομεν

Ῥδὴ θ'. Ὁ εἰρμός.

T ον προδηλωνθεντα εν ορει τω νομοθε
ετη εν πυρικαι βατωτοκον τον της αειπαρ
θευσ εις ημων των πιστων σωτηριαν υ
μνοισ ασιγητοις μεγαλυνοομεν

Καὶ τὸ Μεγαλυνάριον τῆς Θεοτόκου.

Α ξι ον εστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν
σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακαρίστον
καὶ πανάμωμητον, καὶ μητέρα τῶν Θεῶν
μῶν, τὴν τιμιώτεραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδο
ξοτέραν ἀσγκριτῶν τῶν Σεραφὶμ, τὴν ἀδιά
φθορῶς Θεογονοῦσαν τὴν ὄντως Θεο
τόκον, σε ἐμεγαλυνομένη ἐν

Συναπτῇ μικρᾷ, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

* * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάριον.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις. Ἦχος Γα ρ

Ο και νεκρῶν καὶ ζῶντων ἐξουσία
ζῶν ὡς Θεός, ἀνάπαυσον τῶν σῶν δούλων ἐν ταῖς
σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν, εἰ γὰρ καὶ ἡμαρτον
Σωωτέρη, ἀλλ' οὐκ ἀπεστήσαν ἐκ σῶν

Ἔτερον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι-θ.

A να παυ σο ον τες δε ς λες σε εν χω ρα
ζω ων των Κυ υ ρι ε εν θα Α πε δρα α ο δυ
υ υ νη λυ πη ο μς ς και στε ε να γ μος ι λα
θι ως φι λα αν θρω πος α περ εν βι ι ω η η
μαρ τον μο νος γαρ α να μα αρ τητος υ παρ χεις
και ε ε λε η η μων νε κρων και ζων τω ων Δε
σπο ο της

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

M α ρι α Θε ε ο νυ υμ φευ τε Χρι στον
α πα αυσ τως πρε ε σβευ ε υ περ η μων τω ων σων
δε ς δε ς λων συν θε η γο ροι οις Προ φη η τες
και των Μαρ τυ ρων δη η μοις τε Ι ε ραρ
χω ων Ο σι ι ων τε και παν των τε των Δι και
αι αι ων συ γκλη ρο νο μς ς γε νε ε σθαι της
ου ρα νων βα α σι λει ει ας

ΑΙΝΟΙ

ᾠχος πλ' Νη ρ

Π^{Νη}
 α σα πνο ο η αι νε σα τω τον Κυ υ υ υ
 ρι ι ι ι ον αι νει ει τε το ον Κυ ρι ι ον εκ
 τω ω ω ω ων ου ρα α νων αι αι νει ει ει τε α αυ
 τον εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρε πει υ μνος τω ω
 ω ω Θε ε ε ε ω

Α^{Νη}
 ι νει ει ει τε α αυ τον πα α α αν τες οι Αγ
 γε λοι οι οι οι α α α αυ του αι νει ει ει τε α
 αυ τον πα α σαι αι δυ να α α α μεις α α αυ του
 ου σοι πρε πει υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Ἰστώμεν Στίχους δ', καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ὁ ἐν Ἐδέμ Παράσεισος. ᾠχος πλ' Νη ρ

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ
 αι νει
 τε αυ τον κα τα το πλη θοσ τησ με γα λω συ νησ αυ τσ
Δ ευ τε προ τε λης παν τες α δελ φοι τον χσν η μων
 βλε πον τες και της φυ σε ως η μων το α σθε νες και

την ευτελειαν ημων και το τέλος οψωμεθα
 και τα οργανα τσσκευσ της σαρκος και οτι
 κοο νις ο ανθρωπος βρωω μασκω ληκων και
 φθορα οτιξηραατα οστα ημων ο
 λωσμη εχοντα πνοην τσ τα φσκα τι δωμεν που
 ηδοξα πουτοκαλ λος της μορφης που η ευλαα
 λος γλωωσσα που η οφρυσ η που ο οφθαλμος
 παντα κο νις και σκια δι οφεισαι σωτηρ παντων η
 μων

Στίχ. β'. Αινείτε αυτόν εν ήχω σάλπιγγος
 αι νειτε αυτον

εν ψαλτηριω και κιθαρα

Tια παταται ανθρωπος αυχων τιμα την τα
 ρατ τεται οπη λος και μετ ολιγον ο αυτος
 ου λογιζεται οχσ οτι κο νις το φυραμα
 και σαπρι ασ και φθορας αποβλη ειουν πη
 λοσ εσμεν ανθρωποι τι ι προς τε τη καμεν

τη γη και ει Χριστῶ ε σμεν συμφυτοι τι
 ου προς τρε χο μεν αυτω και ο ο λην α φε με νοι
 την ε πι κη ρον και ρε ου σαν ζω ην τη ζω η
 τη η α φθα α αρ τω α κο λυ θεν τες η τις ε
 στιν ο Χριστος ο φω τι σμο ος των ψυ χω ων η η
 μων

Στίχ. γ'. Αινεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ
 αι νει τε αυ

τον εν χορ δαιαις και ορ γανω

Ο τι χει ρι σῶ πλασαστον Α δαμ και στησας
 με θο ρι ον α φθα ρ σι ας και θνη το τη τος Σωτηρ
 της εν χα ρι τι ζω ης της φθο ρας α παλ λα ξαστε
 προς την πρω την με τα θε με νος ζω ην αυ τος τῶς
 δῶ λῶ σῶ Δε σπο τα ουσ προ σε λα βῶ εξ η μων
 με τα Δι και αι ων α να παυ σον και εν χο
 ρω των εκλεκ των και τῶ των τα ο νο μα τα
 γρα ψας εν βι βλω της ζω ης εν φω νη Α αρ χα γγε ε

ε λθ ε ξα να στη σας σαλ πι γγος η χοι κα

τα ξι ω σον αυ τς της ς ρα νι ς Βα σι λει ει α ας

σς

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ πα σα πνο η αι νε σα α τω ω

τον Κυ ρι ον

Xρι στος α νε στη λυ σας των δε σμων Α δα μτον

πρω το πλα στον και τς Α δσ κα τα λυ σας την ισχυν

θα ρ σει τε παν τες οι νε κροι ε νε κρω θη ο θα να

τος ε σκυ λευ θη και ο Α δης συν αυ τω και ο Χρι

στο ος ε βα σι λευ σεν ο σταυ ρω θεις και α να

στας αυ τος η μι ιν ε χα ρι σα το την

α φθα ρ σι αν της σα ρ κος αυ τος α νι στα η μας και

δω ρει ται την α να στα σιν η μι ν και της δο ξη ης

ε κει ει ει νης μετ ευ φρο συ νης παν τας α ξι οι

τς εν πι στει α κλι νει πε πι στευ κο ο τας θε ρ μω ως επ

αυ τω ^ν _δ

Δόξα. Νεκρώσιμον.

Ἦχος $\underline{\omega} \underline{\alpha} \underline{\delta} \underline{\iota} \underline{\theta}$

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και

Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι ^Δ

Ω ^{Δι} ς α αν θος μα ραι αι αι νε ται ^Δ και ως

ο να αρ πα ρε ε ε ερ χε ε ε ε ται ^Δ και δι

α λυ ε ε ε ται πα ας α α αν θρω ω ω πος ^θ

πα λιν δε η χου ουσησ της σα α αλ πιγ γος ^Δ νε κροι

ως εν συσ σει ει σμω παν τες α α α να στη η η η

σο ο ο ον ται ^Δ προς την σην υ πα αν τη η σιν Χρι

στε ε ε ο ο Θε ε ε ος ^θ το τε ε Δε σπο

ο ο τα ^Δ ους με τε ε στη σα ας εξ η η μων ^Δ εν

ταιστων Α γι ω ω ων σου κα τα α τα αξον σκη η

ναις ^Δ τα πνευ μα τα Δε σπο ο τα των σω ω ω ων δου

ου ου λω ων α α α ει ^Δ

Και νυν και αι ει και εις τας αι ω νας των αι ω

νων αι μην

Χαι αι ρε Μα ρι α Θε ο το ο κε ο να ος

ο α α κα τα λυτος μαλλον δε ο α γι ος κα θως βο α

ο ο Προ φη της α α γι ος ο να ο ος σα θαν μα

στο ος εν δι και ο συ υ νη η η η η

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει χῆμα τὴν μικρὰν δοξολογίαν ὡς ἀκολουθῶς.

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ * καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, * ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἦμνοῦμέν σε, * εὐλογοῦμέν σε, * προσκυνοῦμέν σε, * δοξολογοῦμέν σε, * εὐχαριστοῦμέν σοι * διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, * ἐπουράνιε Θεέ, * Πάτερ παντοκράτορ, * Κύριε Υἱὲ μονογενές, * Ἰησοῦ Χριστέ, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, * ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, * ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, * ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, * ἐλέησον ἡμᾶς, * ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, * ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, * καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος, * σὺ εἶ μόνος Κύριος, * Ἰησοῦς Χριστός, * εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε * καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα * καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, * καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν * ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. * Ἐγὼ εἶπα, * Κύριε, ἐλέησόν με * ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, * ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, * δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά

σου, * ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς * ἐν τῷ φωτί σου ὀφόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου * τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, * ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ * ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, * καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου * εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, * τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, * καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε * δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα * συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε * φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα * τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, * σοὶ πρέπει ὕμνος, * σοὶ δόξα πρέπει, * τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, * νῦν καὶ ἀεὶ * καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινήν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν

ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρῶν καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Εἰς τὸν Στίχον τὰ κατὰ τὸν τυχόντα ἦχον

τρία Στιχηρὰ Προσόμοια Νεκρώσιμα.

Ποίημα Θεοφάνους ὧν, καὶ τῶν εἰς τοὺς λοιποὺς ἦχους ἐν τοῖς ἄλλοις Σάββασι τοιούτων Προσομοίων ὁμοῦ, ἡ ἀκροστιχὴς ἐστὶ·

Σοὺς Χριστὲ δούλους γράψον ἐν ζώντων βίβλῳ.

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ῥύμην, τοῦ θανάτου καὶ φθοράν, σοῦ τῷ ζωηφόρῳ θανάτῳ, καθεῖλες Δέσποτα· πᾶσι δὲ ἐπήγασας ζωὴν αἰώνιον, καὶ νεκροῖς ἐξανάστασιν, Σωτῆρ ἐδωρήσω· ὅθεν σου δεόμεθα, καὶ νῦν ἀνάπαυσον, πίστει τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας, καὶ τῆς ἀκηράτου σου δόξης, τούτους καταξιώσον Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Ἴνα, τοὺς ἀνθρώπους κοινωνούς, θείας Βασιλείας ἐργάση, σταυρὸν ὑπέμεινας, θάνατον ἐκούσιον καταδεξάμενος· διὰ τοῦτο δεόμεθα, τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ, μετόχους ἀνάδειξον τῆς Βασιλείας σου, πίστει τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας, καὶ τῆς αἰδίου σου δόξης, καὶ μακαριότητος ἀξιώσον.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σῶσαι τὸ σὸν πλάσμα βουληθεῖς, τῆς οἰκονομίας τὸ ὄντως, βαθὺ μυστήριον, χαίρων ἐξετέλεσας, ὡς ὑπεράγαθος, καὶ τιμῆς ἐξηγόρασας, τὸν σύμπαντα κόσμον, Αἷματι τιμίῳ σου· διὸ δεόμεθα, πίστει τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας, καὶ τοῦ γλυκυτάτου σου κάλλους, τούτους καταξιώσον Φιλάνθρωπε.

Δόξα. Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος Πα

Δοξολογία Πατριάρχων και Υγιωμάτων
Αγιώπνευματά

Αλόγω Αδαμ εχρημάτισεν ητ

ξυλαπογευσις παλαιεεν Εεδεμο

Νη τεοοοφισιονεεεξηρευξααα

Δι τοδι αυτγαρεισηλθενοθααα

Πα ναααατοςπαγγενηκατεσθιιωωντον

αανθρωωωωπον αλλελθωνοΔεσποτης

Δι καθειειλετονδραακοοοοντακαιανα

παυσινημινεεεδωρηησαααατο

Δι προςαυτονδενβοηηηησωωωωμεν

Πα φεισαιΣωτηρκαιδδςπροοοσεελαααβδ

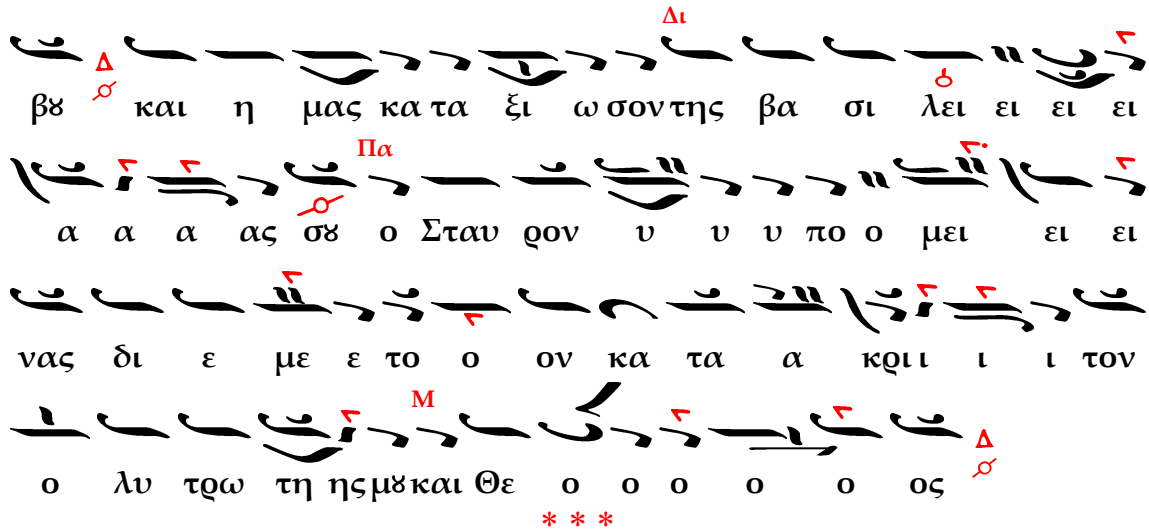
μετατωνεκλεκτωνσδδαναααπααα

αυτων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Κ^{Πα} αὶ νῦ ν ῦ ν υν καὶ αὶ α α εὶ καὶ εἰς
τῶ ς ς ς αὶ αὶ ὦ ὦ ὦ νας τῶν αὶ ὦ ὦ ὦ
νων α α α μην

Σ^{Πα} υ εὶ ο Θε ος ἡ μων ο ἐν σο φη α τα πα
αν τα δη μι ργ γων καὶ πλη η ρων Προ φη τας ε ξα
πε στει λας Χρι ι στε προ φη τευσαι σϑ ς τη η
ην πα α α ρϑ ς σι ι ι αν καὶ Α πο ο στο ο
ο λϑς κη ρυ υ ξαι αι σϑ ς τα με γα λειει ει ει α
καὶ οὖν προ ε φη η τευσα αν τη η ην ε
ε ε λευ σι ι ιν σϑ οὖν δε τω βα πτισμαα τι ε ε
φω ω τι σαν τα ε ε ε ε θνη μαρ τυ ρες δε ε ε
πα α θο ο ον τες ε τυ χον ων περ ε ε πο θεν
καὶ πρε σβευ ει σοι ο χο ρος των Α πο ο στο ο ο λων
συν τη η η τε κϑ ς ση η η η σε α να παυ
σον ο Θε ε ος ψυ χας ας προ ο ο σε ε λα α α

Εἶτα ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἱερεὺς·

Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (Ψαλμ. 134' 2-3)

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Καὶ ψάλλεται τὸ ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ' α̣ Γα ρ

Ο βα θει σο φι ας φι λαν θρω πως πα αν τα οι κο
 νο μων και το συμ φε ρον πα σιν α πο νε μων μο νε Δη
 μι ορ γε α να παυσον Κυ ρι ε τας ψυ χας τω ων δε
 λω ων σε εν σοι γαρ την ελ πι δα Α νε θεν το το
 ποι η τη και πλαστη και Θε ε ω η η μων

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Σ ε και τει χος και λι με να ε χο μεν και πρε σβυν
 ευ προ σδε κτον προς ον ε τε κες Θε ον Θε ο το ο κε
 α νυμ φευτε των πι στων η σω τη ρι α α α α

Συνάπτομεν δὲ καὶ τὴν πρώτην Ὦραν καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος πλ' α̣ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ Τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς Μακαρισμοὺς δ' ἐκ τῆς γ' ὥδης καὶ δ' ἐκ τῆς 4' ὥδης τοῦ κανόνος τοῦ Ψυχοσαββάτου. Εἰ δὲ μὴ τὰ συνήθη Ἀντίφωνα (τὰ λεγόμενα τῶν καθημερινῶν).

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 141 (91).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (141' 2)

Ταισ πρεσβειαισ της Θεοτοκου Σωτεεεε

σωσον ημασ

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (141' 3)

Ταισ πρεσβειαισ της Θεοτοκου Σωτεεεε

σωσον ημασ

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. (141' 5)

Ταισ πρεσβειαισ της Θεοτοκου Σωτεεεε

σωσον ημασ

Στίχ. δ'. Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (141' 16)

Ταισ πρεσβειαισ της Θεοτοκου Σωτεεεε

σωσον ημασ

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβειαισ τῆς Θεοτοοκου Σωτηρῶ
σον ἡμασ

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς 137 (92).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο·
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (137 1)

Πρεσβειαισ των Αγιων σωσον ημασ Κυρι
ε

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ
σαλευθήσεται. (137 1)

Πρεσβειαισ των Αγιων σωσον ημασ Κυρι
ε

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν
ὕψηλοῖς ὁ Κύριος. (137 4)

Πρεσβειαισ των Αγιων σωσον ημασ Κυρι
ε

Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου
πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (137 5)

Πρεσβειαισ των Αγιων σωσον ημασ Κυρι
ε

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τὰς αἰῶνας αἰῶ-
νων

αμην

Ο μόνου γένου υἱοῦ καὶ λογος Θεοῦ ἀ-

θανάτος ὑπαρχῶν καὶ καταξάμενος

διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆ-

ναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτοκοῦ καὶ ἀει-

παρθενῆς Μαρίας ἀτρέπτως ἐνανθρώπη-

σας σταύρωθεις τε Χριστέ ὁ Θεὸς θανάτω

θανάτου πατηήσας εἰς ὧν τῆς ἀγίας Τρι-

αααδος συνδοξαζόμενος Πατρὶ

καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι σωσον ἡμας

ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 148' (94).

Στίχ. α'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ
τῷ Σωτῆρι ἡμῶν. (148')

Σ ωσον ἡμας Υἱεε Θεοῦ ὅεν

 Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ

 ς ι α

Στίχ. β΄. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἔξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. (48'2)

 Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

 Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ

 ς ι α

Στίχ. γ΄. Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. (48'3)

 Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

 Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη

 λθ ι α α α

Ψάλλομένου τοῦ δοξαστικοῦ τῶν μακαρισμῶν ἢ τοῦ γ' ἀντιφώνου γίνεται ἡ εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. ᾠχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

ᾠχος

 Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω

 μεν Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε

 Θε ου ο εν Α γι ι οι οισ θαυ μα στο ο ο ο

ος

ὁ β' χορός:

Ψαλλον τας σοι αλ λη λυ υ ι α

Ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος πλ' α' Γα ρ

Ο βα θει σο φι ας φι λαν θρω πως πα αν τα οι κο
νο μων και το συμ φε ρον πα σιν α πο νε μων μο νε Δη
μι υρ γε α να παυσον Κυ ρι ε τας ψυ χας τω ων δα
λω ων σε εν σοι γαρ την ελ πι δα Α νε θεν το το
ποι η τη και πλαστη και Θε ε ω η η μων

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Με τα των Α γι ων α να παυσον Χρι στε ο
Θε ος τας ψυ χας τω ων δα λω ων σε εν θα υκ ε
στι πο νος υ λυ πη υ στε νεγ μος αλ λα ζω η η α
τε λευ τη το ο ο ος

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-Θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος
 ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α
 α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο
 ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
 ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο
 ος

α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
 ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο
 ος

α α α α α α γι ι ι α α γι
 ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α να το

ο ο ο ο ο ο ος

Ε ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Ἀπόστολον νεκρώσιμον καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.
Προκείμενον καὶ ἀλληλούϊα νεκρώσιμα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος πλ.β.
Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.
Προκείμενον. Ψαλμὸς κδ΄.

Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν
κληρονομήσει γῆν.

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, ἤρα τὴν ψυχὴν μου· ὁ Θεὸς μου, ἐπὶ σοὶ
πέποιθα.

Ἦ ο ψάλτης.

Ἦχος πλ.β. Δι-θ

Α ἰ ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι σθη σον ται

και το σπε ερ μα αυ των κλη ρο νο μη σει ει γη ην

ε

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, ἤρα τὴν ψυχὴν μου· ὁ Θεὸς μου, ἐπὶ

σοι πεποιθα

Α ἰ ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι σθη σον

ται ^Δ και το σπε ερ μα αυ των κλη ρο νο μη σει ει γη

ην ^θ

Στίχ. Τὰς ὁδοὺς σου Κύριε γνώρισόν με ^Δ και τας ^χ τρι βς σθ

δι ι δα ξον με ^Δ

A ι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι σθησονται

^Δ και το σπε ερ μα αυ των κλη ρο νο μη σει ει γη ⁷ η ⁷

ην ^Δ

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

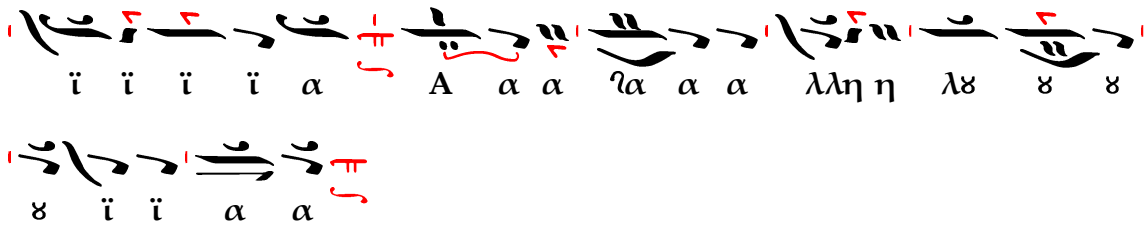
(δ' 13-17)

Ἀδελφοί, οὐ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν περὶ τῶν κεκοιμημένων, ἵνα μὴ λυπῆσθε καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα. Εἰ γὰρ πιστεύομεν ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, οὕτω καὶ ὁ Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἄξει σὺν αὐτῷ. Τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ Κυρίου ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας· ὅτι αὐτὸς ὁ Κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν φωνῇ ἀρχαγγέλου καὶ ἐν σάλπιγγι Θεοῦ καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον, ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι ἅμα σὺν αὐτοῖς ἀρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς ἀέρα, καὶ οὕτω πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἐσόμεθα.

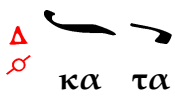
Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος πλ. β'. (Ψαλμὸς ξδ'-ρλδ').

Ἦχος ^π Πα ^θ

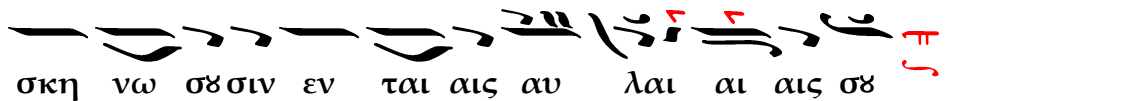
A λλη λθ ^π ἰ ἰ α ^θ A λλη η λθ ⁸ ⁸ ⁸

 ἰ ἰ ἰ ἰ α Α α α ρα α α λλη η λϑ ϑ ϑ

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε·

 κα τα

 σκη νω σϑσιν εν ται αις αυ λαι αι αις σϑ

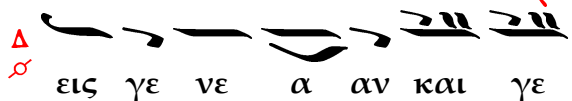
A λλη λϑ ἰ ἰ α Α λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ

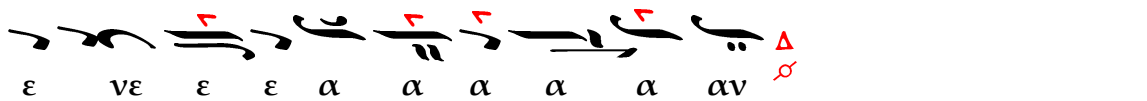
 ἰ ἰ ἰ ἰ α Α α α ρα α α λλη η λϑ ϑ ϑ

 ϑ ἰ ἰ α α

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν

 εἰς γε νε α αν και γε

 ε νε ε ε α α α α αν

A λλη η λϑ ἰ ἰ α α α α Α λλη

λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α Α α α ρα α α

λλη η η λϑ ϑ ϑ ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ ἰ

α α α α α α α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν
(κα' 8-9, 25-27, 33-36).

Εἶπεν ὁ Κύριος· Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε· πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου λέγοντες ὅτι ἐγὼ εἰμι καὶ ὁ καιρὸς ἤγγικε. Μὴ οὖν πορευθῆτε ὀπίσω αὐτῶν. Ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέμους καὶ ἀκαταστασίας, μὴ πτοηθῆτε· δεῖ γὰρ ταῦτα γενέσθαι πρῶτον, ἀλλ' οὐκ εὐθέως τὸ τέλος. Καὶ ἔσται σημεῖα ἐν ἡλίῳ καὶ σελήνῃ

ως ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο

ο ο ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον

τε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι

τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι

ζω ο ο ποι οι ω ω Τρι ι α α α α ια α α

α α α α α α α α α α α α Τρι α α

α α δι ι το ον τρι ι σα α α α

γι ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνοο ο ο ον

προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α

δο ο ον τε ες πα α α α α α σα α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην

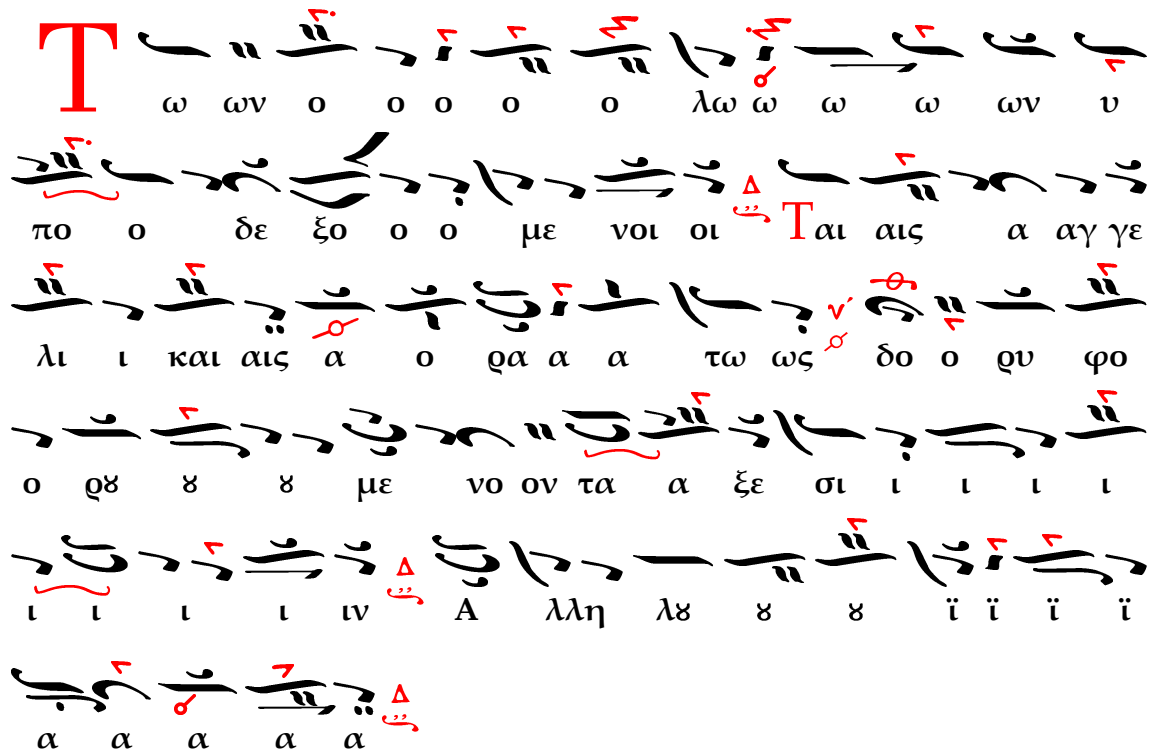
πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μνα α α α α α α α αν

Ως τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

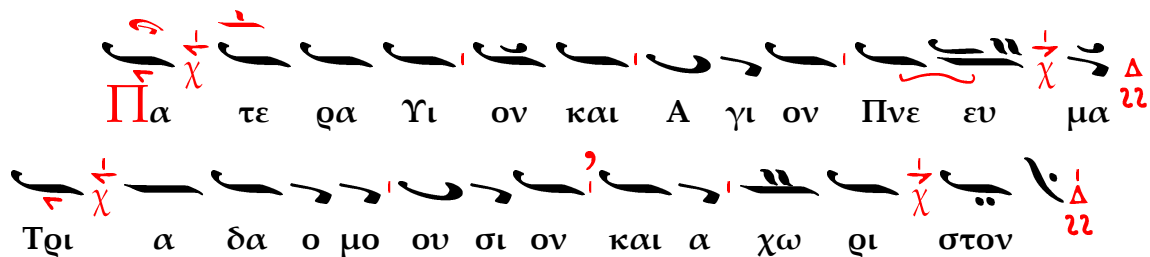
ε ε ε ε α

 ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ω ων υ
 πο ο δε ξο ο ο με νοι οι **Τ**αι αις α αγ γε
 λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο
 ο ρϝ ϝ ϝ με νο ον τα α ξε σι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ιν **Α** λλη λϝ ϝ ϝ ι ι ι ι
 α α α α α

Τὰ Λειτουργικά,
 ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
 κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος **ι̇**

Πα τε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ μα **22**
 Τρι α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι στον **22**

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ

τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ
 συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν
 προφητῶν. Εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν
 Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
 Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
 Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη νης θυ σι αν αι νε σε

ως

Και με τα του Πνευ μα το ος σου

Ε χο μεν προστον Κυ ρι ον

Α ξι ον και δι ι ι ι ι και ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ

βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νος και η γη της δο ξης

σου ω σα να εν τοις υ ψι ι στοις ευ λο γη

με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ

ρι ι ου ου ου ω σα να εν τοις υ ψι ι ι

ι ι ι στοις

Α μη η η η

Α μη η η η

Σε υ μνου ου μεν Σε ευ λο γου ου με ε ε

εν Σοι ευ χα ρι στουμεν Κυ ρι ε και δε ο με
 θα α σου ου ου ο Θε ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ος η μω ω ω ων

Γρηγορίου Πρωτοφάλτου. Ἦχος Δι

Δι
 Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως
 μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο
 το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και
 πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι
 μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω
 ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των Χε
 ε ρου ου ου βι ι ι μι και αι αι ε εν δο ο
 ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι τως των
 Σε ε ρα α α φι ι μι τη η ην α δι ι
 ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο γο ον τε
 ε ε κου ου ου ου σαν την ον τω ω ως
 Θε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο ο με

ε ε ε εν Δ

Ἄξιον ἔστιν, τὸ λεγόμενον Πατριαρχικόν, ὡς γράφεται ὡς φάλλεται παρ' ἐμοῦ, Ἰωάννου. (κα' Σεπτεμβρίου, βη', Ι.Α.)

Ἄξιον ἔστιν ὡς
α α α λη η θω ως μα κα α ρι ι ζει ειν
σε ε ε ε ε την Θε ε ε ε ο ο ο
το ο ο ο κο ον την α ει μα α κα α ρι
ι ζον και πα να μω ω μη η η τον και
μη η τε ε ε ε ρα τ ς ς Θε ε ς ς ς ς
η η η η η μω ω ων την τι μι ω τε ε ε
ε ε ρα α αν των Χε ρ ς ς βι ιμ και
εν δο ξο τε ε ε ε ε ραν α συ υγ κρι ι
ι ι τω ως των Σε ε ε ε ρα α α α α
φι ι ιμ την α δι α α φθο ο ο ο ρως
Θε ον Λο ο ο ο ο γο ον τε ε ε κ ς ς ς
ς ς σα α αν τη ην ο ον τω ως Θε ο ο το ο
ο κο ον σε ε ε ε με γα α λυ υ υ υ νο

ο ο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν

Τῷ Σαββάτῳ. Πέτρου Λαμπαδαρίου Ἦχος Πά Πα ρ

M α κα α α α α α α α α α α α α
 α α α α α ρι ι ι ι ι ι ι ι ι μα κα
 α α ρι ι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι
 οι οι οι ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
 ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ους ε ξε ε
 λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ξε λε ε ε
 ξω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω και αι αι
 αι προ ο σε ε λα α α α α α α α α βου ου ου
 ου ου ου ου ου ου Κυ υ υ υ υ υ ρι ε ε ε κυ
 υ υ υ ρι ι ι ε ε ε ε ε και το μνη
 μο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νη ς ς ς εν
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σθ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν σθ ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σθ με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σθ
 Α λλη λη λη ι α Α λλη λη λη ι α Α λλη
 λη λη ι α α α

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν·

Ψάλλονται τὰ νεκρώσιμα τροπάρια. Ἦχος δ'.

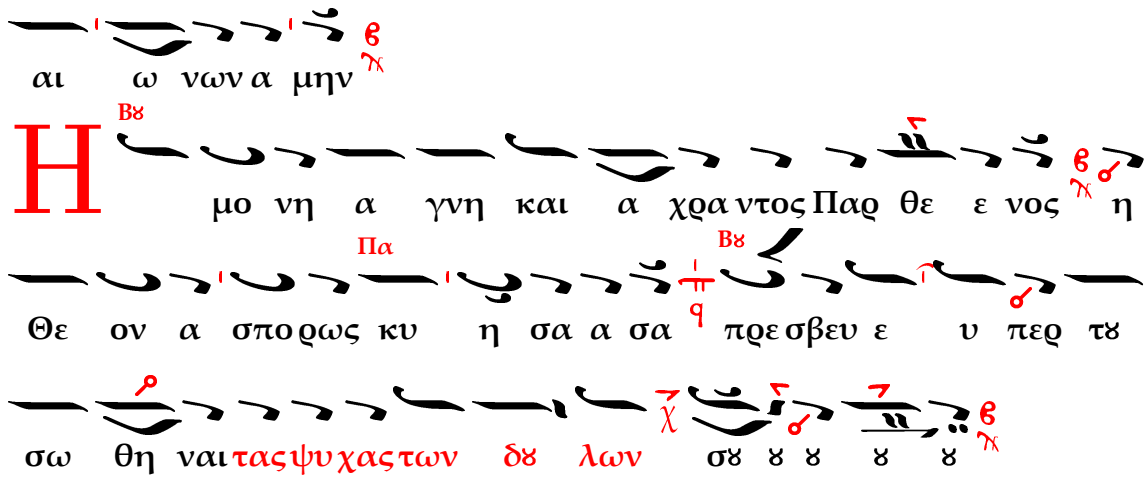
Ἦχος **λατος** Βου **ξ**

Μετα πνευματων δικαίων τε τελει
ωμενων **ε**χ^{7κ}τας ψυχων δλωνσ^δ σωωτερα να
πασον **ε**χ^{7κ}φυλατων αυ^δτας ^δεις την μακαριαν ζω
ην την παρ σοι φιλανθρωπε

Εις την καταπασσιν σ^δ Κυριε ^δο που
παντες οι αγιοι σ^δ αναπαυονται ^{Πα}**ε**χ^{7κ} αναπα
ασον ^Βκαι ^πτας ψυχων δλωνσ^δ ^δο τιμοнос υ
παρχεις αθανατος **ε**χ^{7κ}

Δοξα Πατρι και Υιω ^δκαι Αγιω Πνευματι **ε**χ^{7κ}
Συει ο Θεος ημων ^δο καταβας εις α
αδην **ε**χ^{7κ} και τας οδυνας λυυσας ^δτων πεπεδη
μενων **ε**χ^{7κ} αυτος και τας ψυχων δλωνσ^δ σωω
τερα να πασον **ε**χ^{7κ}

Και νυν και αι ^δκαι εις τας αιωνων των

Εἶτα ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τῆς εἰκόνης τοῦ δεσπότη Χριστοῦ, κάτωθι τῆς ὁποίας εὐρίσκονται τὰ ὑπὲρ τῶν ἀποικομένων κόλλυβα, ἐκφωνεῖ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων ὡς ἑξῆς:

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίου μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν, [καὶ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ...] ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτῶν ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός· Παράσχου, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἄπαξ)

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν·

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταργήσας καὶ τὸν διάβολον καταπατήσας καὶ ζῶν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, μοναχῶν καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων

χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν ἐν τόπῳ χλοερῶ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ' αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ· σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια· ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ χορός· Αἰωνία ἡ μνήμη. (ἐκ τρίτου)

ᾠχος ἰβ' Γα ϕ

Α ^{Γα} Πα
 ι ω ν ι α η μ ν η η η μ η ^ϕ α ι ω ν ι
 α η μ ν η η η μ η ^{Γα} α ι ω ν ι α Αυ τ ω ν η μ ν η
 μ η ^ϕ
 τ ρ ῖς μ ἔ τ ἔ λ ο ς : ^{Γα} α ι ω ν ι α Αυ τ ω ν η μ ν η μ η η η
 η ^ϕ

ᾠχος Δι θ

Ε ^χ ι η τ ο ο ν ο μ α Κ υ ρ ι ε υ λ ο γ η μ ε
 ν ο ν ^Δ α π ο τ ε ν ν κ α ι ε ω ς τ ε α ι ω ω ν ο ς ^θ (δὶς)
Τ ο ο ν ο μ α Κ υ ρ ι ε ι η ε υ λ ο γ η
 μ ε ε ε ε ε ν ο ο ο ο ν ^Ζ α π ο τ ε ν ν κ α ι ε ω ς

τῶν αἰώνων νοοῦσιν